

1876-09-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 108 nr. 2

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Viborg 10 Sept 1876

Kjære Onkel!

Lørdag aften tog jeg fra Aarhus med det tog som skulle være i Viborg Kl. 9, men jeg kom der ikke så snart. Da vi nåede Løngaa Station omkring midtvejs mellem Aarhus og Viborg måtte vi for det første vente en stund noget fra Stationen, for kongen var der, omider kom vi dog der hen men var gik der en god time med vrøvl og sludder forvirring puffer og stød, så ud på perongen så ind igen i ventesalen hvor de Kongelige Kammerjæmfruer og tjenere spiste levninger med en appetit som om de aldrig skulle blive færdige, og da de endelig blev det, begyndte kammerbetjenten og andre at spise deres levninger igen. Endelig troede vi da at se ende på det, da det Kongelige tog kom frem, men da det var købt måtte vi endnu vente en stund

inden vores tog kom frem og dørene
blev lukket op, endelig sad vi da
i det, og nu mente vi da at vi kunne
komme af sted, nej vist kun ved tre kvarter
nædede de endnu, så endelig gik det
veldig^{sa} tog^{sa} hurtigt ~~til~~ Lokomotivet kunne
dse det frem, men vi havde ventet godt
to gode store eller rettere to gruelige store
timer i Sanga. Til lykke var min næst
Arkitekt Gjerner på Stationen i Viborg
ellers havde jeg dem måttet løbe byen igennem
for at finde ham, han er nemlig flyttet.
I morges tidligt gik vi straks hen i Domkirken
den er køn, med alle de smating som jo
naturligvis kunde være ved den så er den
dog rigtig køn især alteret, det er en ren
perle, og så prædikestolen og døren, men
hvad kan det nytte jeg siger det, Du skulle
se det. Kl. halv 9 var vi der igen da
var der allerede fult med mennesker,
Kl. 10. kom de kongelige. Da de havde
taget plads sagde pastor Jakobi Fadervor
så blev der spillet og sunget en Cantate, ja

det er sandt først blev der jo et spillet
en ingangs psalme. Efter Cantaten
var det er ogsaa galdt, ja jeg vil skam
ikke nægte, det, beholdt imidlertid
med tale og sang, den første tale var af
Biskop Brammer, for Biskop Saub
er virkelig nok syg sa han kunne
ikke indvi sin egen kirke, hvilket
han vist har glædet sig til i lang tid.
Anden tale var prædiken af Pfietsprovst
Svane, sa kom to psalmer og velsignelse
til slut talte kongen lidt med de fine
folk, og sa traadte vi af. Det hele
var fint, men nogle af psalmene, var
lige frem mageløse, nej slet ingen en kirke
at synge i, den er fortryllende. Jeg
har spist til middag på Asmild
hvor Wiels bor, ogsaa har vi talt
om, det er i gæstgæst på en mæde en
dårlig dag, alt er i sådan en forvirring,
men den er nu god aligevel. Jeg skal
ikke bestemt hilse på Wiels for han
ved ikke at jeg skriver men alligevel
jeg naturligvis

vil Da hilse i Grundhuset og på
Pen... din hengivne
Joakim Skovgaard